

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش زبان ارتباطی بر روی یادگیری خود تنظیمی بین زبان آموزان ایرانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره، تعلیم و تربیت (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد طاهای آسوده - کارشناس ارشد آموزش زبان

عبدالله سارانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان

خلاصه مقاله:

هدف اصلی مطالعه حاضر بررسی تاثیر آموزش زبان ارتباطی بر راهبردهای یادگیری خودتنظیمی زبان آموزان سطح متوسطه به بالامی باشد. همچنین، مقایسه ای میان راهبردهای یادگیری خودتنظیمی یادگیرندگان مرد و زن انجام شد. بدین منظور، بر اساس نتایج آزمون تعیین سطح آکسفورد، 24 نفر (12 مرد و 12 زن) از میان زبان آموزان مقطع پیش دانشگاهی عفاف و شهید مدنی دهک-بیرجند انتخاب شدند. سپس، به دو گروه کنترل و آزمایش تقسیم شدند. پرسشنامه راهبرد های یادگیری خودتنظیمی به عنوان پیش آزمون و پس آزمون مورد استفاده قرار گرفت. کلاسهای گروه کنترل به صورت کلاسهای عادی گفتار برگزار شد، در حالی که گروه آزمایشی در کلاس های آموزش زبان ارتباطی شرکت کردند. گروه های آزمایشی و کنترل به مدت 16 جلسه، دوبار در هفته هر جلسه 60 دقیقه، در این کلاس ها شرکت کردند. بعد از کدگذاری، داده های جمع آوری شده برای تجزیه و تحلیل آماری وارد نرم افزار اس پی اس شدند. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل واریانس نشان داد که تفاوت معناداری بین دو گروه در شروع دوره مطالعه وجود ندارد. همچنین، نتایج آزمون t مستقل تفاوت معنی داری بین مردان و زنان نشان نداد. در حالی که نتایج سری آزمونهای t مستقل نشان داد که آموزش زبان ارتباطی تاثیر معنی داری بر شش زیرمجموعه راهبردهای یادگیری خودتنظیمی (1 - درک اطلاعات مربوطه 2 - ارزیابی اطلاعات و مقایسه آن با مقیاس ها 3 - شروع روند تغییر 4 - جستجو برای راهبرد مناسب 5 - تهیه یک طرح 6 - اجرای این طرح 7 - ارزیابی اثربخشی این طرح (که مرحله 1 و 2 را بازبینی می کند) دارد، هرچند که تاثیر آن بر جستجو برای راهبردها معنی دار نبود. علاوه بر این، تفاوت معنی داری بین مردان و زنان مشاهده نشد. بنابراین، نتایج این مطالعه بیان میکند که پیاده سازی آموزش زبان ارتباطی میتواند منجر به زبان آموزانی خودتنظیم شود.

کلمات کلیدی:

آموزش زبان ارتباطی، راهبرد های یادگیری خود تنظیمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/734145>

